

Adam Kołodziejski

Wicina, woj. zielonogórskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 76-77

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TARNOBRZEG-ZAKRZÓW
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar. Finansował WKZ w Tarnowie. Czwarty sezon badań. Osada wielokulturowa. Wczesne średniowiecze, kultura łżycka.

Odsłonięto 4 ary powierzchni osady, zlokalizowano 18 obiektów; są to w większości wypadków jedynie przydatne części jam i wykopów związanych z osadnictwem kultury łżyckiej /faza z wczesnego okresu żelaza/ oraz ślady po paleniskach i jamach z wczesnego średniowiecza. Obiekty są niewielkie maks. średnica 1, 5-2 m, materiał zabytkowy to wyłącznie ceramika.

Badania będą kontynuowane.

TUR DOLNY-BUSINA, gm. Michatów
woj. kieleckie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

WALEWICE, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

patrz
okres nowożytny

WARSZAWA-ZERZEN
Stanowisko 10

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Mirosława Andrzejowska przy udziale M. Furmańskiego i M. Leszczyńskiego. Opieka merytoryczna - doc. dr hab. Teresa Węgrzynowicz. Finansowali: Konserwator Zabytków m. st. Warszawy i PMA w Warszawie. Drugi sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza.

Badania były kontynuacją prac realizowanych w 1983 r. przez PKZ. Działania objęły pas o wym. 15 x 3, 5 metra położony w południowej części wzniesienia i bezpośrednio przylegający do obszaru eksplorowanego w poprzednim roku.

Z przebadanego odcinka zebrano ok. 300 na ogół niecharakterystycznych fragmentów ceramiki występujących w humusie oraz w pozostałościach /spływach/ warstwy kulturowej rejestrowanych na głębokości kilku do kilkunastu cm pod warstwą orną. Nie stwierdzono kontynuacji obiektów koncentrujących się na kulminacji wydmy, na północ od badanego pasa.

Zebrany materiał potwierdza dotychczasowe ustalenia chronologiczne.

Badania będą kontynuowane.

WICINA
woj. zielonogórskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza
w Zielonej Górze

Badania prowadził dr Adam Kołodziejcki. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Zielonej Górze i dofinansowywał WKZA. Osiemnasty sezon badań. Grodzisko kultury łżyckiej z okresu halsta - ckiego.

Prace skoncentrowane były na oczyszczeniu konstrukcji wału w zachodniej części grodziska /wykop III/ oraz odsłonięciu konstrukcji budynków w części przywałowej z północnej strony majdanu /wykop II/. Po wykonaniu dokumentacji, zdjęto 2 warstwy konstrukcji wałowych, wyjątkowo dobrze zachowanych, jak na warunki w Wicinie i pozwalające określić wielkość izbic i sposób umacniania podstawy wału oraz rozpoznać wykorzystywanie wału od strony wewnętrznej do celów magazynowych, m.in. do przechowywania zboża.

W części północnej odsłonięto dalsze partie budynków z zachowanymi resztkami podłóg. Jak dotąd w Wicinie na majdanie grodziska zabudowę określano na podstawie zachowanych resztek słupów i niektórych belek konstrukcyjnych ścian. Obecnie odsłonięta została przylegająca do wału zabudowa prostokątnych budynków o małych rozmiarach

3 : 4 m - przy czym w chwili obecnej trudno jeszcze określić czy jest to większy budynek z zachowanym podziałem wewnętrznym czy też odrębne budowle. Ustalenie tego nastąpi w 1985 roku. W 1984 roku, lokale oberwanie chmu-ry, po odsłonięciu konstrukcji, umożliwiło dalsze prace. Zdążono jedynie wykonać dokumentację odsłoniętych konstrukcji - bez ich dalszego zbadania.

Wszystkie prace prowadzone w Wicinie dotyczą zakończenia badań odsłoniętych wykopów, mających na celu dla potrzeb planowanego tu rezerwatu - ustalenie rozplanowania wewnętrznego zabudowy i przebiegu oraz rekonstrukcji wału i dróg dojazdowych. Prace badawcze opóźniają się ze względu na brak sił roboczych w tym regionie.

WILKOWICE, gm. Wartkowice
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Jacek Błaszczak. Finansował WKZ w Sieradzu. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halszackiego, osada kultury przeworskiej z okresu rzymskiego, osada wczesnośredniowieczna /2 poł. XII w. /.

Zbadano obszar o powierzchni 635 m². Odkryto 67 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej /od nr 55 do 121/ z okresu halszackiego, 1 chałupę i 4 jamy kultury przeworskiej z okresu rzymskiego oraz 4 chałupy i 2 paleniska wczesnośredniowieczne /z 2 poł. XII w. /. Groby kultury łużyckiej znajdowały się na głębokości od 20 do 45 cm od powierzchni gruntu. 65 grobów nakrytych było brukami, a tylko dwa groby nie posiadały obwarowania kamiennego. Bruki najczęściej miały kształty nieregularne lub owalne, rzadziej występowały natomiast bruki prostokątne lub okrągłe. W grobach znajdowano pojedyncze popielnice, obok których ustawione były przystawki /od 2 do 5 naczyń/. Wśród popielnic wyróżnić można dwa typy naczyń:

1/ o białym brzuścu i dość wysokiej stożkowej szyjce /niekiedy zdobione powyżej załomu brzuśca odciśkami naszyjnika/.

2/ naczynia jajowate o chropowatej powierzchni brzuśca.

Natomiast wśród przystawek dominowały czerpaki, talerze, misy, becznikowate naczynia. Dość rzadko występowały w grobach amforki i kubki. Oprócz ceramiki w kilkunastu grobach znaleziono przedmioty wykonane z brązu i żelaza /szpile żelazne i brązowe, paciorki brązowe, noże żelazne, żelazny grot oszczepu/, a także z kamienia /oseiki/ i rogu /fragment wisiora/.

Najciekawszym zespołem był grób nr 56. Pod owalnym brukiem kamiennym znaleziono pochówek bezpopielnicowy. Obok zwartego skupiska silnie przepalonych kości ustawione były cztery przystawki: miska, czerpak, becznikowate naczynie i talerz. W grobie znajdował się również żelazny nóż i żelazny grot oszczepu /długości 12,5 cm/. Kulturę przeworską reprezentowało 6 obiektów: 1 chałupa i 4 jamy. Chałupa kształtem zbliżona do prostokąta miała wymiary 5,5 x 3,5 m. Dłuższa oś chałupy zorientowana była na osi W-E. Wypełnisko chałupy stanowiła warstwa ciemno szarej ziemi /grubość warstwy 45-60 cm/ oraz znaczna ilość ułamków ceramiki. W północno-zachodniej części narożnika chałupy znaleziono piec kopulowy /?/ o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu. Chałupy z okresu wczesnośredniowiecznego miały kształty nieregularne lub owalne, wymiary ich wynosiły od 2,5 x 3,5 m, do 5,5 x 3,5 m. Wypełnisko chałup stanowiła czarna, tusta ziemia i liczne ułamki ceramiki.

Najciekawszym znaleziskiem odnoszącym się do osady wczesnośredniowiecznej są 4 denary Bolesława Kędzierzawego /typ "Książę na koniu"/ odkryte w chałupie XIII.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii UL.

Badania będą kontynuowane.

WROCLAW-Muchobór Wielki
Stanowisko C

patrz
okres wpływów rzymskich